

پرونده شماره ۷۶۳

حکم شماره ۳ - ۷۶۳ - ۱۶۲

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داورى دعاوى ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	3 1 JAN 1985
	تاریخ
	۱۳۶۳ / ۱۱ / ۱۱
No.	763
	شماره

منوچهر حدادی ،

خواهان ،

- و -

ایالات متحده آمریکا ،

خوانده .

DUPLICATE
ORIGINAL
«نسخه برابر اصل»

حکم

یک - پیشینه امر

خواهان به عنوان پدر و ولی فرزند خود، آقای ساسان حدادی دادخواستی در تاریخ ۱۸ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۸ دیماه ۱۳۶۰) علیه ایالات متحده به ثبت رسانید.

خواهان اظهار می دارد که فرزندش در تاریخ ۱۵ نوامبر ۱۹۷۸ (۲۴ آبان ماه ۱۳۵۷) بمنظور ادامه تحصیل وارد ایالات متحده آمریکا شد ولی بعداً " دستگیروبه شرحی که آمده تحت شکنجه قرار گرفت . خواهان اظهار می دارد که این وقایع نهایتاً " منجر به برگرداندن وی در یک حالت روانی به ایران شد که آن حالت در دادخواست و منضمات آن به طرق گوناگون از قبیل "فقدان حواس" ، "حواس پرتی" ، "پریشانی حواس" ، "اختلال رفتار" ، "بیماری شدید روانی و از دست دادن حالت طبیعی" توصیف شده است .

متن انگلیسی دادخواست حاکی است که دستگیری و شکنجه ادعائی "ظرف یک هفته" بعد از تاریخی در ماه مه ۱۹۸۱ صورت گرفته ولی بعداً " اظهار شده که این پسر بعد از این شکنجه ادعائی در تاریخ ۱۵ ژوئیه ۱۹۸۰ (۲۴ تیرماه ۱۳۵۹) به تهران وارد شده است . ضمناً دادخواست نشان می دهد که به گذرنامه پسرنا مبرده در اول اوت ۱۹۸۰ (۱۰ مردادماه ۱۳۵۹) در هامبورگ ، آلمان مهر زده شده و یکی از دادگاههای پژوهش ایران تأیید کرده که نا مبرده از سپتامبر ۱۹۸۰ به اختلال روانی مبتلا بوده است .

خواسته مورد تقاضای خواهان بشرح زیر است :

۱ - پرداخت هزینه اعزام و تحصیل و برگرداندن او از آمریکا .

۲ - هزینه های مداوا و معالجه .

۳ - خسارات ناشیه از عقب افتادن او از تحصیل و هیچ شدن تحصیلات دبستانی و دبیرستانی او .

۴ - خسارات مادی و معنوی از دست رفتن شخصیت عینی و معنوی او ، به معنی دیگر از دست رفتن یک فرزند برای پدر ، جمعاً " ۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال (یک صد میلیون ریال) " .

ایالات متحده در تاریخ ۷ ژوئیه ۱۹۸۲ (۱۶ تیرماه ۱۳۶۱) "عرضحالی برای صدورقراری در رد ادعا بعلت عدم صلاحیت" به ثبت رسانید و سه دلیل مطرح کرد که باید بعنوان موضوع مقدماتی در رد ادعا در نظر گرفته شود.

۱ - "... ادعا بر حسب ظاهر با شرایط مقرر در بندیک ماده ۲ موافقتنامه حل و فصل دعاوی، یعنی ناشی شدن ادعا از دین، قرارداد، سلب مالکیت یا سایر اقدامات موثر در حقوق مالکیت، تطبیق نمی‌کند، و بنا بر این ادعا در حیطه صلاحیت دیوان داوری قرار نمی‌گیرد....".

۲ - دعاوی، "دعاوی" "پسر" می‌باشد و خواهان حق طرح دعوا ندارد.

۳ - در اشاره به آشفتگی و ابهام دادخواست در مورد بروز ادعا در ۱۹۸۰ یا ۱۹۸۱ اشعار گردیده "اگر ادعا در تاریخ عقد موافقتنامه (بیانیه حل و فصل دعاوی) پابرجا نبوده، نمی‌تواند حائز شرایط صلاحیت مقرر در بند ۱ ماده ۲ باشد".

در تاریخ ۲۶ نوامبر ۱۹۸۲ (۵ آذرماه ۱۳۶۱) خواهان جوابیه‌ای به عرضحال ایالات متحده ثبت نمود. جوابیه موبداین نکته بود که تاریخ بازداشت پسر خواهان "در ماه مه ۱۹۸۰" بوده و اشاره به ۱۹۸۱ در نتیجه اشتباه در تبدیل سال (شمسی و میلادی) صورت گرفته است. جوابیه به دو فقره ایراد دیگر ایالات متحده در مورد صلاحیت نپرداخته است.

دو - دلایل صدور حکم

دیوان داوری در صورتی صلاحیت رسیدگی به ادعاهای اتباع جمهوری اسلامی ایران علیه ایالات متحده آمریکا را دارد که "این قبیل ادعاها در تاریخ این موافقتنامه (۱۹ ژانویه ۱۹۸۱/۲۹ دیماه ۱۳۵۹) پابرجا بوده.... و از دیون، قراردادها....، سلب مالکیت‌ها یا سایر اقدامات موثر در حقوق مالکیت... ناشی شود". بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی.

دیوان بمنظور رسیدگی به عرضحال ایالات متحده جهت رد ادعا پس از مطالعه متن فارسی دادخواست، چنین استنباط می‌نماید که در دادخواست بر حوادثی که حسب ادعا در

۱۹۸۰ و نه در ۱۹۸۱ بوقوع پیوسته ، استناد شده است . بنا براین ، بمنظور حاضر این قبیل ادعاها در تاریخ انعقاد بیانیه حل و فصل دعاوی پابرجا بوده است .

معذک ، بنظر نمی رسد که هیچیک از ادعاهای مطروحه را بتوان ناشی از " دیون ، قراردادهای ، سلب مالکیت ها یا سایر اقدامات موثر در حقوق مالکیت " که مبنای صلاحیت دیوان است ، شمرد . خواهان تا حدودی که به عنوان ولی ، به نمایندگی قانونی فرزندی که فاقد اهلیت اقامه دعوی است اقدام می کند و ادعاها برای خدمات وارده به پسر و هزینه ها و مخارج ناشی از خدمات مزبور اقامه می شود ، چنین ادعاهائی مشمول مفاد بندهای مذکور در مورد صلاحیت نمی گردد . از طرف دیگر ، تا آنجا که خواهان جبران خساراتی را که در نتیجه از دست دادن یک فرزند به وی وارد شده ، مطرح می کند هیچگونه مبنائی در این پرونده ارائه نشده که بر اساس آن فرض شود خواهان به عنوان پسر در رفاه فرزند خود از منافع مالکانه برخوردار بوده که در اثر حجرنا مبرده منافع مزبور تقلیل یافته یا اینکه " خسارات مادی و معنوی " مندرج در دادخواست نتایج حادثه دیگری غیر از خدمات شخصی که حسب ادعا به پسر وارد شده ، بوده است .

در نتیجه ، هرگونه زیانی که پدر متحمل شده نیز خارج از محدوده صلاحیت دیوان که طبق بیانیه حل و فصل دعاوی تعیین گردیده ، می باشد .

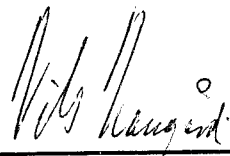
بنا براین ، دیوان صلاحیت رسیدگی به این ادعا را ندارد .

سوم - حکم

به دلایل پیش گفته ،

دیوان داوری به دلیل عدم صلاحیت این ادعا را رد می کند .

لاسه ، بتاريخ ۳۱ ژانویه ۱۹۸۵ برابر با ۱۱ بهمن ماه ۱۳۶۳

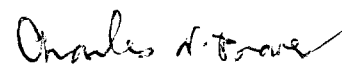
نیلس منگارد

رئیس شعبه سه

بنا خدا

الف

پرویز انصاری معین
مخالف

چارلز ان. براوئر
نظر موافق